

НАШЕМУ УПРАВИТЕЛНОМУ СОВЈЕТУ.

Примјетивши к великому негодовању Нашему, да се тајне званичне слабо чувају, не пропуштамо на ово обстојателство обратити вниманије Совјета, и сљедујуће настојателно препоручити.

Као што је Совјет на двије части подјелен, на одјеленије уредбено и судејско, тако да се дјела одјелено и руководе.

Свако писмо које год дође, да се отвори у одјеленију уредбеном, а кад се види, вакому одјеленију припадлежи овако нека се пошље.

На дојња врата одјеленија уредбеног да стои стража, и ова никога да не пушта унутра, осим лица к Совјету припадлежних. Ова пак да о овом што се на разсужденије предузме, само ондје у собранију, гдје никога страног и никаквог служитеља нема, говоре: а по совершенију дјела, о њему ништа и ни на каквом мјесту не разговарају се. Особито пак код куће, код фамилије и млађи свои, кон се дјела званична ништа не тиче, по само домаћа.

Нарочно забрањује се, писма изван собе засједанија отворати, читати, и носити, тако да докле се што званија тичајуће се ради, у реченој соби соверши се а по совершеном дјелу да се о овом ништа и не говори.

У случају, ако би се примјетило, да које од званични лица не умје тајну хранити, одма га ваља јавити Совјету, кога ће дужност бити тако Нама јавити га. А притом издајемо овим коначно рјешеније, да ће сваки, који год тајну не узчува, и о њему ово докаже се, званија лишен бити.

Да се не би посељем на подписивање из једног одјеленија у друго и чрез лица, која не треба да знају, шта у писмама пише, тајне откривале, потребно ће бити, да се писма овде подписују, гдје се које налази, и тому да се време опредјели.

На членове Совјета у овој струци нарочно метриће предсједатељ, а на членове канцеларије директор исте, и они нарочно стоје за ово под одговором.

Овим начином надамо се, да ће ова толико потребна, и толико полезна циљ достигнути се, о које достигненију препоручујемо Совјету и вообщче цјелому узету, и воособ лицама свима к Совјету припадлежним, да се по возможности постарају, јербо је стидно, да тајне званичне по собама, кућама и меанама разнесе, а такови поступци и вредни су и убитачни самому руковођенију дјела.

№ 3984.

5. Октоврија 1836.

у Крагујевцу.

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ
КЊАЗ СЕРВСКИ.

По заповјести княжеској

Јаков Живановић,

ДИРЕКТОР КАНЦЕЛАРИЈЕ КЊАЗЕСКЕ.